

ŽULÜM () (2)

(...dünden devam)

İkincisi: insanlar arasındaki zulümdür: *“Kim zulm ile öldü-rülürse onun velîsine yetki vermişizdir. Fakat o da kendisine yardım edilmiş diye öldürmede aşırı gitmesin.”*

(İsra: 33);

“Kötülüğün cezâsı, yine onun gibi bir kötülüktür. Kim affeder, barışırsa onun mükâfâtı Allah’a âittir. Doğrusu O, zâlimleri sevmez.”

(Şûrâ: 40),

“Ancak şunlar aleyhine yol vardır (şunların cezalandırılması gere-kir) ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere saldırırlar. İşte böylelerine acı bir azâb vardır.”

(Şûrâ: 42)

âyetlerinde insanlar arasındaki zulümden söz edilmiştir.

Üçüncüsü de kişinin kendi canına zulmüdür. Başta şirk olmak üzere her türlü günâh ve kötü işleri yapmak nefse (i zulümdür: *“Rabbimiz, nefislerimize zulmettik.”* (A'râf: 23), *“Onl ardan kimi nefsine zulmedendir.”*

(Fâtır: 32),

“Kim bunu yaparsa nefsine zulmetmiştir.”

(Bakara: 131),

“Allah’ın sınırlarını aşan, nefsine zulmetmiş olur.”

(Talak: 1),

“Eğer onlar, kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler, Allah’tan, günâhlarını bağışlamasını isteseler ve Elçi de onların bağışlanmasını dileseydi, elbette Allah’ı affedici, merhametli bulurlardı.”

(Nisâ: 64)

âyetlerinde insanın kendi nefsine zulmü belirtilmiştir. Gerçekten günâh işleyen kimse kendi canına, ruhuna zulmetmiş olur:

“

Ama onlar bize değil, kendi kendilerine zulmediyorlardı.”

(Bakara: 57),

“Allah onlara zulmetmedi; fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı.”

(Âl-i İmrân: 117)

Herhangi bir zulüm çeşidini işlemiş olan kimse, âhirette şayet bütün dünya ve bir o kadar daha kendisinin olsa, azaptan kurtulmak için onları fideye verir: *“Eğer yeryüzünde bulunanların tümü ve onun bir misli daha zulmedenlerin olsaydı, Kıyâmet*

günü o kötü azâbdan (kurtulmak için) onu mutlaka fidye verirlerdi. (Çünkü) Hiç hesabetmedikleri şeyler, Allah'tan karşılırlarına çıkmıştır."

Zümer: 47

)

(devamı yarın..)